

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2027/2016
17.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, Бисерке Живановић, Снежане Андрејевић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5211/15 од 11.05.2016. године, у седници одржаној 17.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5211/15 од 11.05.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5211/15 од 11.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8206/14 од 04.03.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је апсолутно ништав члан 5. став 3. Уговора о кредиту број ... закљученог 28.07.2008. године између тужиле и туженог; ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да суд утврди да је апсолутно ништав уговор о кредиту број ..., закључен 28.07.2008. године између тужиле и туженог; ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка од 25.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5211/15 од 11.05.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 8206/14 од 04.03.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интересу, правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ради новог тумачења права.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији туженог нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је да је апсолутно ништава одредба уговора о кредиту који је закључен између правног претходника тужиље и тужене банке. У конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о изузетној ревизији тужене, имајући у виду да питање постојања разлога за утврђење ништавости одредби уговора о кредиту зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Осим тога, уз ревизију нису достављене пресуде у којима је у идентичној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, тако да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 07.05.2014. године у којој је означена вредност предмета спора од 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази законски цензус за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то значи да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић